

Takže to, co nazýváte problémy, jsou důležité; Jsou důležití až do dne, kdy už důležité nebudou. A den, kdy na nich přestane záležet, je dnem, kdy se vám samotným podaří zničit jejich příčiny a důvody. A destrukce problémů je zcela spojena s vaší silou vůle, s vaší schopností přenést energii své vůle na materiální rovinu svého života.

A to, co je na nové instrukci nejokultnější, je to, že lidská vůle není to, co bývala v minulosti. V minulosti, ve starověkém lidstvu, byla vůle člověka přímým produktem jeho sobecké touhy, zatímco v budoucnosti je vůle člověka produktem konfliktu mezi jeho utrpením a vůlí Ducha, která vytváří podmínky utrpení.

A když člověk vytrpěl dost na to, aby si v sobě uvědomil hranici nebo nutnost omezení tohoto utrpení, přivádí do sebe dolů tuto energii, která se stává jeho vlastní vůlí a v tu chvíli má člověk prospěch z vůle Ducha a v tu chvíli může zničit všechny podmínky, které v minulosti sloužily k tomu, aby v něm vytvářely problémy.

Radím vám, že všechny problémy vašeho života jsou ve všech svých aspektech, ve všech svých podmínkách, vytvářeny Vyšší inteligencí ve vás. Pro vaši evoluci, pro Člověka zítřka, musí tato hra skončit; Inteligence v něm, vůle, jejíž sílu nezná, se musí vyrovnat, aby v určitém bodě, ve svém rostoucím životě, ve svém životě vědomí, zredukoval na nulu moc Ducha nad svou myslí.

A když má člověk dostatečnou volní sílu, skutečnou sílu vůle, je schopen snížit moc Ducha nad svou myslí na nulu, a tehdy se člověk stává nadčlověkem.

V rámci tohoto výkladu se můžeme podívat na fenomén problémů, posunout ho na vyšší stupnici chápání v tom smyslu, že můžeme z této zkušenosti vyloučit faktor náhody, poučit se o tom, že v této zkušenosti nám chyběla inteligence produkovaná utrpením, které nám bránilo žít naší skutečnou vůlí, protože naše vůle opět nebyla produktem konfliktu mezi Duchem a naším já.

A tato instrukce, kterou dnes člověk dostává, je na planetě Zemi zcela nová, protože nikdy předtím nebyl člověk schopen, ani chtěn, ani toužit, v rámci jakéhokoli mandátu zasvěcenosti na planetě, zcela zničit moc Ducha nad emocemi lidské mysli.

A právě v této zkušenosti bylo rozhodnuto, že aby se člověk osvobodil od emocí ducha člověka, musí trvale podstoupit jeho ducha, aby mohl přeměnit splynutí s emoci ducha. A když se emoce ducha proměnily, člověk už nebyl smrtelný, ale nesmrtelný. A když je člověk v říši nesmrtelného, nepodléhá již zákonům Ducha, protože on sám je Duchem ve hmotě.

Je důležité pochopit, že problémy musí být jednoho dne ve vašem životě zcela zastaveny, neutralizovány, zničeny, zabráněno v zakořenění.

A v neustálém vyjadřování vaší každodenní zkušenosti, kde vystávají problémy, nalevo i napravo, ve vztahu k nevědomé civilizaci, nevědomým lidem, existuje pro Ducha velmi rozsáhlé území, ve kterém vy, jako jednotlivec, který má také mysl, má také vůli, má také lásku a inteligenci, jste nuceni si v určitém okamžiku uvědomit, že síla shora musí sestoupit do podrovin reality a jednou provždy se zlomit. To vše je v konečném důsledku řetězy karmy.

Člověk již nesmí trpět, člověk již nebude trpět, ale člověk, který již nebude trpět, bude trpět předem v boji, který musí existovat mezi ním a Duchem. A právě tento projev ve své každodenní realitě zakusí to, co znám já.

A ti, kteří zažili to, co vím já, pochopili to, co vím já, a uvědomili si, že to, co pochopili, je dokonalé. Protože zítřejší člověk už nepatří k páté rase a zákony Ducha, které platily pro pátou rasu, se na něj už nebudou vztahovat. Člověk zítřka tedy musí chápat život úplně jinak než Starý člověk.

A když říkám, že Člověk zítřka musí chápat život úplně jinak, úplně nově než Starý člověk, myslím tím přesně toto. Aby se dnešní člověk v učňovském

vzdělávání, v přechodném období, naučil neohlížet se zpět, nebo jinak řečeno, člověk zítřka se musí naučit neohlížet se zpět na starého člověka.

Zítřejší člověk se musí naučit žít zítřejším životem, dneškem, a už nežít svůj život dnes, na základě dispozic, které měl včera. A tento stav je absolutní a bude jím žít Člověk zítřka. A lidé zítřka, kteří budou žít v těchto podmínkách a pochopí zákony těchto nových podmínek, budou mít moc zvěčnit svou hmotnou hmotu.

Máte-li vizi je zničit, máte již vizi, jak je překročit. Pokud již máte vizi jejich zničení, máte vizi překročení své vlastní přirozenosti. Ale nejprve musíte vnitřně, protože tato vize není psychologickou vizí, tato vize je mocným uvědoměním ve vás, sebestředným uvnitř vás, které vyplývá ze skutečnosti, že jste si v určitém okamžiku svého života uvědomili absurditu starého života.

A jakmile si uvědomíte absurditu starého způsobu života, budete jako já, osamělí, osamělí, spojení pouze v Duchu s těmi, kteří mají stejného Ducha, a připraveni na každou eventualitu, to znamená, že připraveni přijmout jakoukoli vibraci, která v vás musí probudit energii potřebnou ke spojení a práci se silami neviditelného.

Takže dnešní problémy, každodenní problémy, jsou mnohem, mnohem větší, než si dokážete představit, ale jsou velké, pokud neznáte nové zákony.

Pokud neznáte nové zákony, na kterých už nezáleží, nezáleží na nich, jsou prostě jhem, nepříjemností, se kterou musíte žít po zbytek svého života.

Ale pokud znáte nové zákony a aplikujete nové zákony, zničíte způsob, jakým byl život kolem vás vybudován, a kousek po kousku začnete žít úplně nový život, neříkám nový, protože je rozdíl mezi novým životem a zbrusu novým životem. Nový život je ten, který byl změněn ve starém životě. Zbrusu nový život je život, který nemá nic společného se starým životem.

A když člověk žije zcela nový život, není schopen se přihlásit k novému životu, protože iluze rozdílu forem mezi nimi je stejně velká jako starý život, nový život.

Ale když člověk žije zbrusu nový život, je úplně v jiné době a nemá právo na nic jiného než na sebe.

A když si člověk uvědomí, že nemá právo na nic jiného než na sebe, uvědomí si absolutní podmínky zbrusu nového života, a není to inteligencí a intelektem, že může žít tento život a porozumět mu, je to vibrace v něm, která organizuje jeho mysl, jeho emoce, jeho vitálno a jeho materiál.

Zbrusu nový život je zcela nový život, je to život, který vám nepatří, je to život, který je procesem, který je výsledkem, který je projevem energie ve vás, určené silou uvnitř vás, abyste ji přijali. Ve zbrusu novém životě není ego viděno, nebo je vidět méně a méně; Ve zbrusu novém životě není osobnost pocíťována, nebo je pocíťována méně a méně; Ve zbrusu novém životě existuje pouze duše ve vibrační harmonii s egem, které je ve vibrační harmonii s osobností, takže se formuje osa a touto osou prochází energie paprskového proudu, ke kterému jste přiřazeni, a z této energie žijete; Je to tato Energie, kterou se živíte. je to tato energie, kterou používáte k sestupu do hmoty, Duch Boží.

A když ve zbrusu novém životě člověk sestupuje do hmoty, Duch Boží: žádný duch, který je proti němu, a žádný duch, který je proti Světlu tohoto Ducha, nemůže proniknout do prostoru, kde se tento člověk vyvíjí a postupuje, protože tento prostor je nedotknutelný, protože tento prostor je Světlo.

Mluvím o problémech a snažím se, abyste pochopili důležitost problémů, abych vám poskytl perspektivu, která není lidská, ale je výsledkem naprostého uvědomění si reality zákona Ducha.

Když říkám, zasekněte sekeru, znamená to zničit příčinu utrpení, je to způsob, jak vyjádřit tento zákon, ale mnozí, od začátku kvůli nedostatku zkušeností, zasekli sekeru a sekli si prst, ale to je součást zkušenosti a se zkušeností se naučíte sekeru zasunout a nikomu neuseknout prsty.

Vědomí je tvořivé, ne destruktivní; Vědomí je harmonie. Každodenní problémy, vaše problémy, jsou iluze, vytvořené myslí uvnitř vás, aby vás podrazily v proudu vašich emocí, a vy trávíte svůj čas poskakováním jako pstruh.

Když říkám, že zítřejší člověk nebude patřit sám sobě, říkám jednu z největších pravd, které starověký člověk neznal. Zítřejší člověk nebude patřit sám sobě a vy jste již ve své zkušenosti zažili okamžiky, kdy jste cítili, že nepatříte sami sobě, a toto uvědomění je velmi velké a je stále větší a větší.

A právě když už nepatříme sami sobě, cítíme se dobře; Dokud patříme sami sobě, jsme přibití ke své kůži, ale když už nepatříme sami sobě, cítíme se dobře. Ale ego to nechce, protože ego potřebuje někam patřit, aby si bylo jisté, že existuje v myslí, že cítí v emocích, že žije ve hmotném; Ego si potřebuje být jisté, že je naživu. Manželka si musí být jistá, že ji manžel miluje, muž si musí být jistý, že jeho žena je věrná; Musíme si být jisti, ale tato jistota je pomíjivá.

Ale když dvě bytosti žijí v životě a jedna nepatří sobě a druhá nepatří jemu, ani jedna nepatří druhé, a když muž už nepatří své ženě a jeho žena už nepatří jemu, nemá už utrpení vlastnictví. Když nám děti přestanou patřit, nebudeme už trpět bolestmi vlastnictví.

To, co říkám, je ve vibraci, ne v psychologickém modu porozumění. To, co je těžké vyjádřit slovy, je realita vibrací. To, co lze snadno vyjádřit slovy, je forma.

Proto nikdy nechci říct to, co říkám, ale mám sílu to říct, protože mám sílu to říct, protože mám sílu vibrace. Počkejte tedy, až vibrace porozumí slovu, které ji obsahuje, než skočíte do formy a zlomíte si zobák a stanete se ořezávačem.

Všechno se dá říct, i to, co není pochopeno, jde jen o to říct to určitým způsobem. A přeji vám všem, abyste jednoho dne už nepatřili sami sobě, abyste se už necítili, abyste se už neviděli, abyste už nevěděli, co je vaše "já", abyste už nevěděli, co je vaše "ego", to vám všem přeji. Ale dokud ten den nepřijde, vězte, že se k němu postupně přibližujete. A vše, co vám v průběhu let řeknu, vám poslouží k tomu, abyste lépe a lépe chápali nuance této reality.

Máme dojem, lidé Země, že v kterémkoli okamžiku našeho života se můžeme nacházet někde ve svém životě, že tento dojem je tak silný, že v nás vytváří energii, emoci, a tato emoce nás automaticky uvězní. Člověk se vězní každý den, z těch nejlepších důvodů na světě; naštěstí, na rozdíl od toho, co řekl Sokrates, člověk nemůže poznat sám sebe. Úžasná je filozofie člověka; Podivuhodné, filozofie, protože se jim podařilo dát člověku naději na to, čím se musí stát, aniž by mu daly nástroje, jak se tam dostat.

Filozofie je v pořádku, protože vám vytrhne jeden zub, aby vám dala další, ale vědomí je ještě jemnější, protože vytrhne oba zuby a vy nemáte žádný.

Na závěr tohoto období bych tedy rád vysvětlil, jak si člověk ubližuje, aniž by si to uvědomoval.

Takže to, co nazýváte problémy, jsou důležité; Jsou důležití až do dne, kdy už důležité nebudou. A den, kdy na nich přestane záležet, je dnem, kdy se vám samotným podaří zničit jejich příčiny a důvody. A destrukce problémů je zcela spojena s vaší silou vůle, s vaší schopností přenést energii své vůle na materiální rovinu svého života.

A to, co je na nové instrukci nejokultnější, je to, že lidská vůle není to, co

bývala v minulosti. V minulosti, ve starověkém lidstvu, byla vůle člověka přímým produktem jeho sobecké touhy, zatímco v budoucnosti je vůle člověka produktem konfliktu mezi jeho utrpením a vůlí Ducha, která vytváří podmínky utrpení.

A když člověk vytrpěl dost na to, aby si v sobě uvědomil hranici nebo nutnost omezení tohoto utrpení, přivádí do sebe dolů tuto energii, která se stává jeho vlastní vůlí a v tu chvíli má člověk prospěch z vůle Ducha a v tu chvíli může zničit všechny podmínky, které v minulosti sloužily k tomu, aby v něm vytvářely problémy.

Radím vám, že všechny problémy vašeho života jsou ve všech svých aspektech, ve všech svých podmínkách, vytvářeny Vyšší inteligencí ve vás. Pro vaši evoluci, pro člověka zítřka, musí tato hra skončit; Inteligence v něm, vůle, jejíž sílu nezná, se musí vyrovnat, aby v určitém bodě, ve svém rostoucím životě, ve svém životě vědomí, zredukoval na nulu moc Ducha nad svou myslí.

A když má člověk dostatečnou volní sílu, skutečnou sílu vůle, je schopen snížit moc Ducha nad svou myslí na nulu, a tehdy se člověk stává nadčlověkem.

V rámci tohoto výkladu se můžeme podívat na fenomén problémů, posunout ho na vyšší stupnici chápání v tom smyslu, že můžeme z této zkušenosti vyloučit faktor náhody, poučit se o tom, že v této zkušenosti nám chyběla inteligence produkovaná utrpením, které nám bránilo žít naši skutečnou vůli, protože naše vůle opět nebyla produktem konfliktu mezi Duchem a naším já.

A tato instrukce, kterou dnes člověk dostává, je na planetě Zemi zcela nová, protože nikdy předtím nebyl člověk schopen, ani chtěn, ani toužit, v rámci jakéhokoli mandátu zasvěcenice na planetě, zcela zničit moc Ducha nad emocemi lidské mysli.

A právě v této zkušenosti bylo rozhodnuto, že aby se člověk osvobodil od emocí ducha člověka, musí trvale podstoupit jeho ducha, aby mohl přeměnit splynutí s emocí ducha. A když se emoce ducha proměnily, člověk už nebyl smrtelný, ale nesmrtelný. A když je člověk v říši nesmrtelného, nepodléhá již zákonům Ducha, protože on sám je Duchem ve hmotě.

Je důležité pochopit, že problémy musí být jednoho dne ve vašem životě zcela zastaveny, neutralizovány, zničeny, zabráněno v zakořenění.

A v neustálém vyjadřování vaší každodenní zkušenosti, kde vystávají problémy, nalevo i napravo, ve vztahu k nevědomé civilizaci, nevědomým lidem, existuje pro Ducha velmi rozsáhlé území, ve kterém vy, jako jednotlivec, který má také mysl, má také vůli, má také lásku a inteligenci, jste nuceni si v určitém okamžiku uvědomit, že síla shora musí sestoupit do podrovin reality a jednou provždy se zlomit. To vše je v konečném důsledku řetězy karmy.

Člověk již nesmí trpět, člověk již nebude trpět, ale člověk, který již nebude trpět, bude trpět předem v boji, který musí existovat mezi ním a Duchem. A právě tento projev ve své každodenní realitě zakusí to, co znám já.

A ti, kteří zažili to, co vím já, pochopili to, co vím já, a uvědomili si, že to, co pochopili, je dokonalé. Protože zítřejší člověk už nepatří k páté rase a zákony Ducha, které platily pro pátou rasu, se na něj už nebudou vztahovat. Člověk zítřka tedy musí chápat život úplně jinak než Starý člověk.

A když říkám, že Člověk zítřka musí chápat život úplně jinak, úplně nově než Starý člověk, myslím tím přesně toto. Aby se dnešní člověk v učňovském vzdělávání, v přechodném období, naučil neohlížet se zpět, nebo jinak řečeno, člověk zítřka se musí naučit neohlížet se zpět na starého člověka.

Zítřejší člověk se musí naučit žít zítřejším životem, dneškem, a už nežít svůj život dnes, na základě dispozic, které měl včera. A tento stav je absolutní a bude jím žít Člověk zítřka. A lidé zítřka, kteří budou žít v těchto podmínkách a pochopí zákony těchto nových podmínek, budou mít moc zvěčnit svou hmotnou hmotu.

Máte-li vizi je zničit, máte již vizi, jak je překročit. Pokud již máte vizi jejich zničení, máte vizi překročení své vlastní přirozenosti. Ale nejprve musíte vnitřně, protože tato vize není psychologickou vizí, tato vize je mocným uvědoměním ve vás, sebestředným uvnitř vás, které vyplývá ze skutečnosti, že jste si v určitém okamžiku svého života uvědomili absurditu starého života.

A jakmile si uvědomíte absurditu starého způsobu života, budete jako já, osamělí, osamělí, spojeni pouze v Duchu s těmi, kteří mají stejného Ducha, a připraveni na každou eventualitu, to znamená, že připraveni přijmout jakoukoli vibraci, která v vás musí probudit energii potřebnou ke spojení a práci se silami neviditelného.

Takže dnešní problémy, každodenní problémy, jsou mnohem, mnohem větší, než si dokážete představit, ale jsou velké, pokud neznáte nové zákony.

Pokud neznáte nové zákony, na kterých už nezáleží, nezáleží na nich, jsou prostě jhem, nepříjemností, se kterou musíte žít po zbytek svého života.

Ale pokud znáte nové zákony a aplikujete nové zákony, zničíte způsob, jakým byl život kolem vás vybudován, a kousek po kousku začnete žít úplně nový život, neříkám nový, protože je rozdíl mezi novým životem a zbrusu novým životem. Nový život je ten, který byl změněn ve starém životě. Zbrusu nový život je život, který nemá nic společného se starým životem.

A když člověk žije zcela nový život, není schopen se přihlásit k novému životu, protože iluze rozdílu forem mezi nimi je stejně velká jako starý život, nový život.

Ale když člověk žije zbrusu nový život, je úplně v jiné době a nemá právo na nic jiného než na sebe.

A když si člověk uvědomí, že nemá právo na nic jiného než na sebe, uvědomí si absolutní podmínky zbrusu nového života, a není to inteligencí a intelektem, že může žít tento život a porozumět mu, je to vibrace v něm, která organizuje jeho mysl, jeho emoce, jeho vitálno a jeho materiál.

Zbrusu nový život je zcela nový život, je to život, který vám nepatří, je to život, který je procesem, který je výsledkem, který je projevem energie ve vás, určené silou uvnitř vás, abyste ji přijali. Ve zbrusu novém životě není ego viděno, nebo je vidět méně a méně; Ve zbrusu novém životě není osobnost pocítována, nebo je pocítována méně a méně; Ve zbrusu novém životě existuje pouze duše ve vibrační harmonii s egem, které je ve vibrační harmonii s osobností, takže se formuje osa a touto osou prochází energie paprskového proudu, ke kterému jste přiřazeni, a z této energie žijete; Je to tato Energie, kterou se živíte. Je to tato energie, kterou používáte k sestupu do hmoty, Duch Boží.

A když ve zbrusu novém životě člověk sestupuje do hmoty, Duch Boží: žádný duch, který je proti němu, a žádný duch, který je proti Světlu tohoto Ducha, nemůže proniknout do prostoru, kde se tento člověk vyvíjí a postupuje, protože tento prostor je nedotknutelný, protože tento prostor je Světlo.

Mluví o problémech a snažím se, abyste pochopili důležitost problémů, abych vám poskytl perspektivu, která není lidská, ale je výsledkem naprostého uvědomění si reality zákona Ducha.

Když říkám, zasekněte sekeru, znamená to zničit příčinu utrpení, je to způsob, jak vyjádřit tento zákon, ale mnozí, od začátku kvůli nedostatku zkušeností, zasekli sekeru a sekli si prst, ale to je součást zkušenosti a se zkušeností se naučíte sekeru zasunout a nikomu neuseknout prsty.

Vědomí je tvořivé, ne destruktivní; Vědomí je harmonie. Každodenní problémy, vaše problémy, jsou iluze, vytvořené myslí uvnitř vás, aby vás podrazily v

proudu vašich emocí, a vy trávíte svůj čas poskakováním jako pstruh.

Když říkám, že zítřejší člověk nebude patřit sám sobě, říkám jednu z největších pravd, které starověký člověk neznal. Zítřejší člověk nebude patřit sám sobě a vy jste již ve své zkušenosti zažili okamžiky, kdy jste cítili, že nepatříte sami sobě, a toto uvědomění je velmi velké a je stále větší a větší.

A právě když už nepatříme sami sobě, cítíme se dobře; Dokud patříme sami sobě, jsme přibití ke své kůži, ale když už nepatříme sami sobě, cítíme se dobře. Ale ego to nechce, protože ego potřebuje někam patřit, aby si bylo jisté, že existuje v mysli, že cítí v emocích, že žije ve hmotném; Ego si potřebuje být jisté, že je naživu. Manželka si musí být jistá, že ji manžel miluje, muž si musí být jistý, že jeho žena je věrná; Musíme si být jisti, ale tato jistota je pomíjivá.

Ale když dvě bytosti žijí v životě a jedna nepatří sobě a druhá nepatří jemu, ani jedna nepatří druhé, a když muž už nepatří své ženě a jeho žena už nepatří jemu, nemá už utrpení vlastnictví. Když nám děti přestanou patřit, nebudeme už trpět bolestmi vlastnictví.

To, co říkám, je ve vibraci, ne v psychologickém modu porozumění. To, co je těžké vyjádřit slovy, je realita vibrací. To, co lze snadno vyjádřit slovy, je forma.

Proto nikdy nechci říct to, co říkám, ale mám sílu to říct, protože mám sílu to říct, protože mám sílu vibrace. Počkejte tedy, až vibrace porozumí slovu, které ji obsahuje, než skočíte do formy a zlomíte si zobák a stanete se ořezávačem.

Všechno se dá říct, i to, co není pochopeno, jde jen o to říct to určitým způsobem. A přeji vám všem, abyste jednoho dne už nepatřili sami sobě, abyste se už necítili, abyste se už neviděli, abyste už nevěděli, co je vaše "já", abyste už nevěděli, co je vaše "ego", to vám všem přeji. Ale dokud ten den nepřijde, vězte, že se k němu postupně přibližujete. A vše, co vám v průběhu let řeknu, vám poslouží k tomu, abyste lépe a lépe chápali nuance této reality.

Máme dojem, lidé Země, že v kterémkoli okamžiku našeho života se můžeme nacházet někde ve svém životě, že tento dojem je tak silný, že v nás vytváří energii, emoci, a tato emoce nás automaticky uvězní. Člověk se vězní každý den, z těch nejlepších důvodů na světě; naštěstí, na rozdíl od toho, co řekl Sokrates, člověk nemůže poznat sám sebe. Úžasná je filozofie člověka; Podivuhodné, filozofie, protože se jim podařilo dát člověku naději na to, čím se musí stát, aniž by mu daly nástroje, jak se tam dostat.

Filozofie je v pořádku, protože vám vytrhne jeden zub, aby vám dala další, ale vědomí je ještě jemnější, protože vytrhne oba zuby a vy nemáte žádný.

Na závěr tohoto období bych tedy rád vysvětlil, jak si člověk ubližuje, aniž by si to uvědomoval.